Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ai-221/25
2-21041867-02-2ai-01082025

D E C I Z I E

06 aprilie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

a examinat în procedură scrisă, apelul declarat de lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu, în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL „Gri Shop”,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 aprilie 2025,

emisă asupra cererii lichidatorului SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află procesul de insolvabilitate intentat în privința SRL „Gri Shop”, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 03 februarie 2022.

La 12 septembrie 2024, lichidatorul SRL ”Gri Shop” - Guțu Sergiu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Racu Ion solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil, prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 374.834,13 lei.

În motivarea cererii s-a indicat că în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității și art. 72 alin. (7) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, administratorul este obligat să depună cererea introductivă în cel mult 30 zile de la apariția indiciilor de insolvabilitate.

La caz, lichidatorul a susținut că insolvabilitatea SRL „Gri Shop” a apărut cel târziu în luna aprilie 2019, când debitorul a încetat plățile, fiind ulterior aplicate sechestre și suspendări ale conturilor bancare de către executorii judecătorești și Serviciul Fiscal de Stat. Prin urmare, obligația depunerii cererii subzista cel târziu

la 31 mai 2019, însă administratorul Racu Ion, nu a depus cererea introductivă, fapt ce atrage răspunderea subsidiară.

În aceeași ordine de idei, a menționat că prin procesul-verbal contravențional nr. MF 178779 din 06 martie 2020, necontestat și devenit irevocabil, Serviciul Fiscal de Stat a constatat vinovăția lui Racu Ion în baza art. 288 Cod contravențional pentru nedepunerea cererii introductive.

De asemenea, reclamantul a remarcat neprezentarea actelor de constituire și a documentelor contabile, iar pe parcursul procedurii, administratorul și asociatul unic Racu Ion nu a prezentat actele de constituire și evidența contabilă a debitorului, deși a fost notificat în mod repetat: prin notificarea transmisă în perioada de observație, recepționată de Jitarașu Galina la 05 mai 2021; prin notificarea ulterioară privind intentarea procesului de insolvabilitate, recepționată la 20 octombrie 2021.

De altfel, obligația de prezentare derivă și din art. 27 din Legea insolvabilității, respectiv neexecutarea acesteia atrage răspunderea patrimonială subsidiară a membrilor organelor de conducere.

În context, reclamantul a menționat că în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, ținerea unei contabilități contrare legii de asemenea constituie temei de atragere la răspundere subsidiară.

În acest sens, a remarcat că prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 914/AV din 06 aprilie 2022, au fost stabilite obligații fiscale și sancțiuni, inclusiv: 446 lei impozit pe venit; 2.707 lei taxă pentru unități comerciale; 171.979,11 lei majorări de întârziere; 3.000 lei amendă pentru informații prezentate cu întârziere; 521 lei pentru diminuarea taxei.

Prin urmare, aceste încălcări confirmă evidența contabilă neconformă și eschivarea de la reflectarea veniturilor reale de către administratorul Racu Ion.

Mai mult, conform tabelului definitiv din 11 aprilie 2022, datoriile SRL „Gri Shop” constituie suma de 374.834,13 lei, sumă solicitată a fi recuperată din contul membrilor organelor de conducere.

În concluzie, lichidatorul a menționat că prin inacțiunile și încălcările descrise, Racu Ion a contribuit la apariția și agravarea insolvabilității SRL „Gri Shop”, fiind întemeiată atragerea acesteia la răspundere subsidiară în condițiile Legii insolvabilității.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 aprilie 2025, cererea lichidatorului SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului insolvabil SRL „Gri Shop” a fost respinsă ca nefondată.

Solicitarea apelantului

La 16 aprilie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 aprilie 2025, iar la 18 august 2025 a depus apel motivat solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi decizii, prin care cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că hotărârea contestată este neîntemeiată, instanța de fond examinând superficial motivele de fapt și de drept ale cauzei, cu interpretarea eronată a normelor de drept.

Astfel, reiterând circumstanțele de fapt și normele reflectate în cererea de chemare în judecată, apelantul a subliniat că, prin prisma prevederilor art. 10, art. 14, art. 15, art. 26, art. 27 și art. 247–248 din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă în termen de 30 zile de la apariția incapacității de plată, iar neexecutarea acestei obligații atrage răspunderea subsidiară a persoanelor care reprezintă debitorul.

De asemenea, a menționat că incapacitatea de plată constituie temei general de insolvabilitate, iar în cazul insolvabilității imputabile organelor de conducere, acestea răspund subsidiar solidar față de creditori, în condițiile art. 15 și art. 248 din Legea insolvabilității.

În fapt, apelantul a remarcat că cererea introductivă a fost depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, dar nu de către debitor, deși obligația legală revenea administratorului, or, reiterând argumentele cu privire la neexecutarea obligației de depunere a cererii introductive, a subliniat că aceasta trebuia depusă în termen de 30 zile de la apariția indiciilor de insolvabilitate, fapt care a fost omis, ceea ce atrage la răspunderea subsidiară a administratorului și altor persoane responsabile.

În continuare, apelantul a invocat că răspunderea subsidiară la caz este susținută și prin încălcarea obligațiilor de predare a documentelor contabile și de constituire conform art. 27 din Legea insolvabilității, precum și neexecutarea obligațiilor de cooperare cu administratorul provizoriu.

Complementar, apelantul a invocat prevederile art. 248 din Legea insolvabilității care instituie condiții pentru răspunderea pentru fapte, precum ținerea unei contabilități contrare legii, nedepunerea cererii introductive și alte acțiuni prejudiciabile, învederând decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 914/AV din 06 aprilie 2022, prin care au fost stabilite obligații fiscale și sancțiuni, inclusiv: 446 lei impozit pe venit; 2.707 lei taxă pentru unități comerciale; 171.979,11 lei majorări de întârziere; 3.000 lei amendă; 521 lei sancțiune fiscală. Astfel, în opinia apelantului aceste constatări dau dovadă de ținere a unei contabilități contrare legislației și a prejudicierii creditorilor.

În final, lichidatorul a reiterat că administratorul Racu Ion a continuat activitatea debitorului în mod prejudiciabil, deși insolvabilitatea SRL „Gri Shop” era previzibilă încă din aprilie 2020, însă cererea introductivă a fost depusă abia în 2021 de creditor, ceea ce a agravat datoriile și prejudiciul creditorilor.

Aprecierea instanței de apel

Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează că apelul declarat de lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu urmează a fi respins, din considerentele ce succed.

După cum rezultă din lucrările cauzei, în procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află procesul de insolvabilitate intentat în privința SRL „Gri Shop”.

La caz, invocând nedepunerea cererii introductive, neprezentarea documentelor contabile și încălcarea obligațiilor legale de administrare a societății insolvabile, lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Racu Ion cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

În materie de drept, potrivit dispozițiilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Cu referire la obiectul cauzei, instanța de apel reține că solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere al debitorului SRL „Gri Shop” în persoana administratorului statutar Racu Ion, lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 248 alin. (1)

din Legea insolvabilității, făcând trimitere la: lit. e) - ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; lit. h) - nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 și; lit. i) - comiterea cu intenție a altor fapte ce au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, cu referire la aspectul ținerii unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, Completul de judecată menționează că tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca creditorul să dovedească, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, acțiunile lui Racu Ion, ce au dus la încălcarea normei respective, precum și imputabilitatea acestor acțiuni anume lui.

În context, Completul menționează că tragerea la răspundere subsidiară prin prisma prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, poate fi admisă dacă insolvabilitatea a fost cauzată prin: 1. ținerea unei contabilități fictive; 2. ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii; 3. contribuirea la dispariția documentelor contabile; 4. contribuirea la dispariția documentelor de constituire.

Prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, pot fi înțelese acțiuni care încalcă reglementările contabile în vigoare – reglementări ce conțin dispoziții exprese în privința cerințelor unice și a mecanismului de reglementare a contabilității și raportării financiare în Republica Moldova.

De asemenea, pentru a putea reține temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, urmează să se constate fapta săvârșită de către administratorul debitorului, materializată prin una din acțiunile menționate la pct. 1 - 4.

La caz însă, lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu nu a prezentat probe pertinente și concludente pentru a confirma cele descrise.

Mai mult ca atât, instanța de apel menționează că normele aplicabile speței, instituie posibilitatea atragerii răspunderii doar în baza dovezilor care să conducă la concluzia că prin faptele enumerate de lege (invocate de lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu) s-a cauzat insolvabilitatea. Concomitent, trebuie să fie confirmată vinovăția membrilor organelor de conducere a debitorului și împreună cu îndeplinirea celorlalte condiții cerute pentru antrenarea răspunderii civile delictuale, trebuie dovedită vina/intenția direct a administratorului, or simpla prezumție că insolvabilitatea firmei s-a produs ca urmare a conduitei administratorului, nu poate fi reținută ca mijloc de probă.

Din perspectiva legală, pentru atare cazuri de atragere a răspunderii administratorilor firmelor aflate în stare de insolvabilitate, urmează ca fapta ilicită

să fie dovedită și constatată de către autoritatea fiscală, în conformitate cu legislația care reglementează modalitatea de evidență și ținere a contabilității.

Or, prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

La caz, instanța de apel constată că atât în acțiune, cât și în cererea de apel, lichidatorul s-a referit la decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 914/AV din 06 aprilie 2022, prin care au fost constatate anumite încălcări fiscale și calculate obligații suplimentare: 446 lei impozit pe venit; 2.707 lei taxă pentru unități comerciale; 171.979,11 lei majorări de întârziere; 3.000 lei amendă; 521 lei diferență aferentă taxei pentru unități comerciale.

Cu toate acestea, respectivele constatări vizează abateri fiscale și nicidecum existența unei contabilități fictive ori dispariția documentelor contabile în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, de altfel, nici actul de control fiscal și nici decizia Serviciului Fiscal de Stat nu conțin constatări referitoare la inexistența contabilității, falsificarea acesteia sau manipularea deliberată a evidenței contabile în scopul producerii insolvabilității.

Mai mult, instanța atestă că aceste acte au fost emise în anul 2022, după intentarea procedurii de insolvabilitate, ceea ce exclude prin însăși natura lor posibilitatea de a demonstra că respectivele încălcări ar fi generat starea de insolvabilitate.

În consecință, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de fond potrivit căreia nu a fost demonstrată existența faptei prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și nici raportul de cauzalitate dintre pretinsele abateri și prejudiciul invocat.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Colegiul constată că apelantul a reiterat aspectele conform cărora administratorul SRL „Gri Shop” nu ar fi depus în termen cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate, invocând dispozițiile art. 10, 14 și 26 din Legea insolvabilității.

Cu toate acestea, instanța de apel menționează că pentru aplicarea art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, era necesară demonstrarea cumulativă a datei exacte a survenirii stării de insolvabilitate, a momentului de la care a început să curgă termenul legal de 30 de zile, precum și obligațiile patrimoniale născute după expirarea acestui termen, de rând cu existența unei legături cauzale directe între nedepunerea cererii introductive și prejudiciul pretins.

Totodată, conform art. 10 din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. Temeiul general

de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu societatea debitoare.

De altfel, deși incapacitatea de plată definită de art. 2 din Legea insolvabilității, ca fiind o situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, Completul menționează că aceasta nu de fiecare dată este determinativă pentru înaintarea cererii introductive, deoarece incapacitatea de plată și respectiv apariția efectului stării de insolvabilitate a întreprinderii, urmează să fie demonstrate prin probe determinate în sensul art. 117-118 Cod de procedură civilă.

Astfel, simplul fapt al nedepunerii cererii introductive în termenul considerat de creditor ca fiind oportun, nu poate fi reținută drept circumstanță esențială care să determine momentul survenirii incapacității de plată a societății debitoare, deoarece reieșind din prevederile Legii insolvabilității, incapacitatea de plată poate fi apreciată doar prin raportarea la întreaga situație patrimonială a întreprinderii, inclusiv existența de creanțe față de persoane terțe, dispunerea de bunuri imobile și/sau mobile, existența de mijloace financiare în casierie sau pe conturile bancare deținute în instituții financiare, etc, iar asemenea circumstanțe nu derivă din declarațiile apelantului și nu au fost stabilite de instanță în baza probelor prezentate.

Mai mult, atât în cererea de chemare în judecată, cât și în apel lichidatorul s-a limitat la afirmații generale potrivit cărora dificultățile financiare ar fi început în luna aprilie 2019 sau, după caz, aprilie 2020, fără a indica și demonstra prin probe financiare, contabile sau expertize momentul concret al apariției incapacității de plată în sensul art. 2 și art. 10 din Legea insolvabilității.

De altfel, Colegiul reține că starea de insolvabilitate nu poate fi dedusă exclusiv din existența unor datorii, stabilirea incapacității de plată presupunând analiza patrimoniului debitorului, a activelor, pasivelor, fluxurilor financiare și a posibilității reale de executare a obligațiilor exigibile la un moment determinat, ceea ce în speță, nu a fost demonstrat.

În contradictoriu cu argumentele apelantului despre aluzia de culpă a organului de conducere în raport cu activitatea SRL „Gri Shop”, instanța de apel subliniază că reieșind din prevederile art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, fondatorii

(membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată) poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în cazul insolvabilității debitorului din culpa acestora.

Suplimentar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În vederea aprecierii aplicabilității la caz al instituției răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului, Completul adnotează că recurgerea la datele cuprinse în raportul administratorului insolvabilității se dovedește a fi utilă și datorită faptului că aceasta cuprinde o analiză complexă a situației economice a debitorului din ultimii trei ani anterior declanșării procesului de insolvabilitate, cauzele și împrejurările ce au adus debitorul în această situație, precum și după caz, persoanele care prin faptele lor, au condus la apariția stării de insolvabilitate din ultimii trei ani, în baza informației actualizate din Registrul de stat al persoanelor juridice, precum și din alte registre publice în acest sens.

De asemenea, raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la insolvabilitatea debitorului, dar și analiza complexă a circumstanțelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat.

Mai mult ca atât, administratorul insolvabilității/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere a debitorului prin raportare la toate faptele enumerate la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, iar analiza va cuprinde cel puțin perioada suspectă de 3 ani anteriori deschiderii procedurii de insolvabilitate, în care se poate cere anularea actelor și transferurilor patrimoniale frauduloase, în condițiile legii.

La caz, instanța de apel reține că apelantul nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să dovedească faptul că este cunoscut momentul survenirii incapacității de plată a debitorului SRL „Gri Shop” și faptul că anume administratorul acesteia se face culpabil de survenirea acestei stări.

De altfel, existența unor restanțe fiscale nu constituie, în mod automat, un temei legal pentru a considera că debitorul era insolvabil în sensul strict al legii, mai ales că întreprinderea și-a continuat activitatea, efectuând plăți parțiale și gestionând operațiunile în limitele disponibilului de numerar. Prin urmare, nu se

poate afirma că administratorul a ignorat obligația de depunere a cererii introductive.

Totodată, instanța reține că, apelantul solicită încasarea întregii mase credale în cuantum de 374.834,13 lei, fără a identifica obligațiile care ar fi apărut după expirarea termenului legal de 30 de zile și care, potrivit art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilității, ar putea constitui obiect al răspunderii subsidiare, or în lipsa acestor elemente esențiale, concluzia instanței de fond privind neîntrunirea condițiilor prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității este una legală și întemeiată.

În altă ordine de idei, cu referire la aspectul tragerii la răspundere subsidiară prin prisma nepredării documentelor contabile, Colegiul reține că apelul declarat repetă teza că Racu Ion nu ar fi transmis actele contabile și documentele societății, deși a fost notificat în acest sens.

Or, chiar în condițiile unei asemenea inacțiuni, aceasta nu este suficientă pentru atragerea răspunderii subsidiare, deoarece prevederile art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității sancționează nepredarea documentelor printr-un mecanism juridic distinct, care presupune demonstrarea unor consecințe patrimoniale concrete rezultate din această conduită.

În acest sens, apelantul nu a identificat obligațiile care ar fi apărut ca efect al nepredării documentelor și nici nu a demonstrat în ce mod această pretinsă inacțiune ar fi generat sau majorat pasivul în cuantum de 374.834,13 lei, iar prin urmare, concluzia instanței de fond privind caracterul irelevant al temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. i) coroborat cu art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității este justificată.

Cu privire la procesul-verbal contravențional nr. MF 178779 din 06 martie 2020 invocat de către apelant, Colegiul consideră că acesta nu poate fi reținut drept probă efectivă care ar demonstra automat temeinicia acțiunii, or faptul că Racu Ion a fost sancționat contravențional pentru încălcarea legislației privind insolvabilitatea nu exonerează reclamantul de obligația de a demonstra toate condițiile răspunderii civile speciale prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilității.

În acest sens, instanța subliniază că răspunderea contravențională și răspunderea subsidiară reprezintă instituții juridice distincte, având obiect, condiții și finalități diferite, iar procesul-verbal contravențional nu suplinește lipsa probelor cu privire la legătura cauzală dintre conduita imputată și suma de 374.834,13 lei solicitată spre încasare.

Respectiv, în speța dedusă judecății nu sunt întrunite condițiile tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil în baza temeiurilor invocate și analizate, iar prin urmare, instanța de

insolvabilitate just a conchis asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară și a respins acțiunea.

Instanța de apel mai notează că membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, astfel că în practică există tendința de a califica această formă a răspunderii ca având caracter delictual în toate situațiile.

Concluzionând în acest sens, instanța notează că din sensul prevederilor legale citate supra, se poate deduce că cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere, care prin activitatea lor au contribuit la ajungerea persoanei juridice în stare de insolvabilitate, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea, în sensul art. 118 Cod de procedură civilă.

De asemenea, instanța mai reține că acțiunea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere este o acțiune a răspunderii civile delictuale ce reiese din prevederile art. 776 Cod civil, conform căruia, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, dar și art. 1998 alin. (1) din același cod, care stipulează că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În această ordine de idei, este de menționat că pentru angajarea răspunderii civile delictuale, la caz, atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiții și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție, iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiția că apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

În continuare, instanța de apel remarcă faptul că răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

Prin urmare, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității la data intentării procesului

de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

De asemenea, prin prisma prevederilor art. 1398 alin. (2) Cod civil, instanța de apel remarcă faptul că se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică prejudiciul efectiv demonstrat, în cazurile expres prevăzute de lege.

Așadar, în sensul dispozițiilor menționate, se subînțelege că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componența delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, și vinovăția. Acestea reprezintă condițiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Astfel, legiuitorul identifică că pentru ca instanța de insolvabilitate să se pronunțe asupra antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin cererea de atragere la răspundere subsidiară, trebuie să se dovedească condițiile întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale și anume: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția.

În acest context, este de menționat că pentru intervenția răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condițiile enumerate supra trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la lipsa răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Contextual, potrivit art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

La caz însă, lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu nu a demonstrat prin care anume fapte ilicite întreprinse de administratorul debitorului au dus la insolvabilitatea debitorului și respectiv prejudicierea creditorului.

Analizând situația de fapt din speța dată, în raport cu probele anexate la dosar, instanța de apel menționează că concluzia instanței de insolvabilitate despre necesitatea respingerii cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil este justă.

Față de cele ce preced, Completul ajunge la concluzia de a respinge apelul înaintat de lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 aprilie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul central, din 09 aprilie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL „Gri Shop”, asupra cererii lichidatorului SRL „Gri Shop” - Guțu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător
Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei